

mens normalsatsen gælder for ydelser, som leveres af solister, der arbejder for en arrangør, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af D.A.O. Edward, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne A. La Pergola og P. Jann (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 23. oktober 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388 af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som affattet ved Rådets direktiv 1999/49/EF af 25. maj 1999 om ændring af direktiv 77/388 med hensyn til standardsatsen, idet den anvender en reduceret momssats på ydelser, som leveres af musikensembler direkte til publikum eller til en koncertarrangør, og på ydelser, som leveres af solister direkte til publikum, mens normalsatsen gælder for ydelser, som leveres af solister, der arbejder for en arrangør.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 131 af 1.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. oktober 2003

i sag C-115/02, Administration des douanes et droits indirects mod Rioglass SA, Transremar SL (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation) (¹)

(»Frie varebevægelser — foranstaltninger med tilsvarende virkning — procedurer for tilbageholdelse i tolden — transitvarer, der skal markedsføres i et tredjeland — reservedele til biler«)

(2003/C 304/11)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-115/02, angående en anmodning, som Cour de cassation (Frankrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet

til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Administration des douanes et droits indirects mod Rioglass SA, Transremar SL, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 EF, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissechot, og dommerne C. Gulmann, V. Skouris (refererende dommer), F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 23. oktober 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 28 EF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at toldmyndighederne under anvendelse af en medlemsstats immaterialretslovgivning gennemfører tilbageholdelse af varer, der lovligt er fremstillet i en anden medlemsstat, og som efter transit over den første medlemsstats område skal markedsføres i et tredjeland.

(¹) EFT C 131 af 1.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 23. oktober 2003

i sag C-154/02, Jan Nilsson (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hässleholms tingsrätt) (¹)

(»International handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter — Washington-konventionen (CITES) — forordning (EF) nr. 338/97 — artikel 2, litra w), og artikel 8, stk. 3 — begrebet »forarbejdede enheder« — udstoppede dyr — begrebet »enheder anskaffet over 50 år tidligere« — erhvervelsesmåde — dispensation — forordning (EF) nr. 1808/2001 — artikel 29 og 32«)

(2003/C 304/12)

(Processprog: svensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-154/02, angående en anmodning, som Hässleholms tingsrätt (Sverige) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Jan Nilsson at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af

handelen hermed (EFT 1997 L 61, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/97 af 18. november 1997 (EFT L 325, s. 1), og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1808/2001 af 30. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 (EFT L 250, s. 1), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J.-P. Puissochet, og dommerne C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 23. oktober 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 2, litra w), og artikel 8, stk. 3, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/97 af 18. november 1997, skal fortolkes således, at dyr, der er nævnt i forordningens bilag A, men som er udstoppede, kan anses for at være »forarbejdede enheder« i disse bestemmelsers forstand.
- 2) Artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97, som ændret ved forordning nr. 2307/97, skal fortolkes således, at det at få en enhed som gave eller ved arv, eller det at slå et dyr ihjel og at tage det i besiddelse, udgør en »anskaffelse« i denne bestemmelses forstand. Det er ikke nødvendigt, at den, der har anskaffet enheden mere end 50 år tidligere, er den nuværende indehaver.
- 3) Bestemmelsen i artikel 8, stk. 3, litra b), i forordning nr. 338/97, skal — på trods af artikel 32, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1808/2001 af 30. august 2001 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 338/97 — fortolkes således, at den medfører, at styrelsesrådet i den pågældende medlemsstat skal have kunnet sikre sig, at den pågældende enhed er blevet anskaffet under de betingelser, der er fastsat i artikel 2, litra w), i forordning nr. 338/97, som ændret ved forordning nr. 2307/97.

(¹) EFT C 144 af 15.6.2002.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. juli 2003 af Verwaltungsgericht Sigmaringen i sagen Gaye Gürol mod Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen

(Sag C-374/03)

(2003/C 304/13)

Ved kendelse afsagt den 31. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 8. september 2003, har Verwaltungsgericht Sigmaringen i sagen Gaye Gürol mod Landesamt für Ausbildungsförderung Nordrhein-Westfalen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Har artikel 9, første punktum, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/180 direkte virkning i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstaters interne retsorden, således at tyrkiske børn, der har lovlig bopæl hos deres

forældre, som er eller som har været lovligt beskæftiget i en medlemsstat i Fællesskabet, har ret til at få adgang til almindelig skoleundervisning og erhvervsuddannelse på samme betingelser som børn af statsborgere i den pågældende medlemsstat?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Er kravet om »lovlig bopæl hos deres forældre« da opfyldt for de tyrkiske børn, der etablerer og opretholder deres egen hovedbopæl på det sted, hvor den universitære erhvervsuddannelse gennemføres, og kun er registreret med sekundær bopæl hos deres forældre?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Indebærer artikel 9, første punktum, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 da, at den personkreds, der har ret til lige adgang til uddannelsesinstitutioner, også har lige ret til statslige ydelser, som af den pågældende medlemsstat ydes med henblik på at lette gennemførelsen af en uddannelse, eller skal artikel 9, første punktum, sammenholdt med andet punktum, i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 derimod fortolkes således, at medlemsstaterne fortsat kan stille andre betingelser for eller begrænse ydelserne til den i første punktum omhandlede personkreds i forbindelse med udbetalingen af sociale ydelser på uddannelsesområdet?

4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares bekræftende:

Gælder dette også i relation til en videregående uddannelse, som den begunstigede personkreds gennemfører i hjemlandet Tyrkiet?

Sag anlagt den 25. september 2003 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-401/03)

(2003/C 304/14)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. september 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved avvocato Ivo Maria Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Antonio Cingolo.